

LIED VAN HEER HALEWIJN

Heer Halewyn zong een liedekijn,
Al die dat hoorde wou bi hem zijn.

En dat vernam een koningskind,
Die was zoo schoon en zoo bemind.

Zi ging voor haren vader staen:
'Och vader, mag ik naer Halewijn gaen?'

'Och neen, gy dochter, neen, gy niet:
Die derwaert gaen, en keeren niet!'

Zy ging voor hare moeder staen:
'Och moeder, mag ik naer Halewyn gaen?'

'Och neen, gy dochter, neen, gy niet:
Die derwaert gaen, en keeren niet!'

Zy ging voor hare zuster staen:
'Och zuster, mag ik naer Halewyn gaen?'

'Och neen, gy zuster, neen, gy niet:
Die derwaert gaen, en keeren niet!'

Zy ging voor haren broeder staen:
'Och broeder, mag ik naer Halewyn gaen?'

't Is my al eens, waer dat gy gaet,
Als gy uw eer maer wel bewaert
En gy uw kroon naer rechten draegt!

Toen is zy op haer kamer gegaen
En deed haer beste kleeren aen.

Wat deed zy aen haere lyve?
Een hemdeken fynder als zyde

Wat deed zy aen? Haer schoon korslyf:
Van gouden banden stond het styf.

Wat deed zy aen? Haren rooden rok:
Van steke tot steke een gouden knop.

Wat deed zy aen? Haren keirle:
Van steke tot steke een peirle.

Wat deed zy aen haer schoon blond hair?
Een krone van goud en die woog zwaer.

Zy ging al in haer vaders stal
En koos daer 't besten ros van al.

Zy zette zich schrylings op het ros:
Zingend en klingend reed zy door het bosch.

Als zy te midden 't bosch mogt zyn,
Daer vond zy myn heer Halewyn.

Hy bond syn peerd aen eenen boom,
De joncvrouw was vol anxt en schroom.

'Gegroet', sei hy, 'gy schoone maegd,
Gegroet', sei hy, 'bruyn oogen claer,
Comt, zit hier neer, onbindt u hair.'

Soo menich hair dat si onbondt,
Soo menich traentjen haer ontron.

Zy reden met malkander voort
En onderweg viel menig woord.

Zy kwamen al aen een galgenveld;
Daer hing zoo menig vrouwenbeeld.

Alsdan heeft hy tot haer gezeid:
'Mits gy de schoonste maget zyt,
Zoo kiest uw dood! het is noch tyd.'

'Wel, als ik dan hier kiezen zal,
Zoo kieze ik dan het zweerd voor al.

Maer trekt eerst uit uw opperst kleed.
Want maegdenbloed dat spreidt zoo breed,
Zoo 't u bespreide, het ware my leed.'

Eer dat zyn kleed getogen was,
Zyn hoofd lag voor zyn voeten ras;
Zyn tong nog deze woorden sprak:

'Gaet ginder in het koren
En blaest daer op mynen horen,
Dat al myn vrienden het hooren!'

'Al in het koren en gaen ik niet,
Op uwen horen en blaes ik niet..'

'Gaet ginder onder de galge
En haelt daer een pot met zalve
En strykt dat aen myn rooden hals!'

'Al onder de galge en gaen ik niet,
Uwen rooden hals en strijk ik niet,
Moordenaers raed en doen ik niet.'

Zy nam het hoofd al by het haer,
En waschtet in een bronne klaer.

Zy zette haer schrylings op het ros,
Zingend en klingend reed zy doort bosch.

En als zy was ter halver baen,
Kwam Halewyns moeder daer gegaen:
'Schoon maegd, zaegt gy myn zoon niet gaen?'

'Uw zoon heer Halewyn is gaen jagen,
G'en ziet hem weer uw levens dagen.

Uw zoon heer Halewyn is dood
Ik heb zijn hoofd in mynen schoot
Van bloed is myne voorschoot rood.'

Toen ze aen haers vaders poorte kwam,
Zy blaesde den horen als een man.

En als de vader dit vernam,
't Verheugde hem dat zy weder kwam.

Daer wierd gehouden een banket,
Het hoofd werd op de tafel gezet.

Anonymus (ca. 1400)